

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਰਾਸੀ

ਸੱਬਤ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰਣ: ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰਸਤੰਭ

Jeff Pippenger

2024-04-14

ਮਿਲਰਾਈਟ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ, ਜੋ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ 1856 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜੋਤਿ ਆਈ। 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੱਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜੋ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵੀ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸੋਲੂਵੀਂ ਆਯਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਉੱਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਸੱਬਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੱਬਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੱਬਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਮਾਂਤਰ ਹੈ। ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇਵੇਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈਆਂ।

ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸਮਾਂ, 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ, ਸਬਤ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਪਰੀਖਿਆ-ਕਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉੱਤੇ ਅਨੰਤਕਾਲ ਲਈ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲੱਕੜੀਆਂ ਇਕ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੱਕੜੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਣਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੋਤ ਨਾਲ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਨ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੰਨਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੀ ਦੁਹਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਵਿਆ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਗਿਆ।

"ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਨਾਲ ਸੰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਵੱਸਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ, ਦਿਵਿਆ ਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਚੰਭੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਵਰਣਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਧੁੰਦਲਾ ਸਮਝਿਆ ਸੀ! ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮੰਦ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ! ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੀਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਤੁਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੇਹਧਾਰਣ ਦੇ

ਭੇਦ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਦੀ ਦੇਹਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ, ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰੋਕੀ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਦਿਵਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣ ਸਕੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਆਤੁਰ ਹੋ ਗਏ!" *Desire of Ages*, 507.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਵਧੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਿ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਖੇਲੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਬਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੇ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਵੱਜਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਕਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਅਰਥਾਤ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:7.

ਸਤਵਾਂ ਦੂਤ ਤੀਜਾ ਹਾਏ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਯੁੱਧਕਾਰੀ ਸਰਗਰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਲਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।

"ਜੇ 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਫੜੇ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ; ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ, ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨਾਮ ਲਈ ਲੈਣ ਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਏ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ... ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਜੇ ਸਾਰਾ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਮੂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਏਕਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਇਤਿਹਾਸ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ!" *Evangelism*, 695.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵੱਜਣ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਜੁਬਲੀ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਵੱਜਣ ਲੱਗੀ।

ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਬਤ ਗਿਣੀਂ, ਅਰਥਾਤ ਸੱਤ ਵਾਰ ਸੱਤ ਸਾਲ; ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੱਤ ਸਬਤਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਉਣੰਜਾਰ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੂੰ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਨਰਸਿੰਗਾ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਈਂ; ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਰਸਿੰਗਾ ਵਜਾਓ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਠਹਿਰਾਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੋ: ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦਿਓ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 25:8-10.

ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਘਾ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਯੁੱਧ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਘਾ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਰਸਿੰਘਾ ਬਾਹਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਹਨਾਂ ਅੰਤਿਮ-ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤਦ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ, ਉਹ ਦੇ ਨਰਸਿੰਘੇ ਇੱਕ ਹੀ ਨਰਸਿੰਘਾ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਨਰਸਿੰਘਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਫੁਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ ਤਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਸੱਤਵਾਂ ਨਰਸਿੰਘਾ ਵੱਜਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇਵਾਂ ਨਰਸਿੰਘਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਭਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਵਾਂ ਨਰਸਿੰਘਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ, ਸਭਤ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ।

ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਸਦਾ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਸੀਹ, ਸਭ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਸਭ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਤਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ।” *Sketches from the Life of Paul*, 256.

ਸੱਬਤ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮਸੀਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ, ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਮਸੀਹ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਲਈ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਜੀਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਵ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਿਆਈਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਖਿਆ ਅਤੇ ਆਜ਼ਮਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਵਯ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਭਾਗੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਦੂਤ ਨੇ ਮਰਿਯਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਸਰਬਉੱਚ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਛਾਇਆ ਕਰੇਗੀ; ਇਸ ਕਾਰਣ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਹਲਾਵੇਗਾ’ (Luke 1:35)। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਸੀ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਤਾਂ ਵੀ ਜਨਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ।” *Selected Messages*, book 1, 226.

ਕੈਸਰੀਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਦੀ ਦੇਹਰੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬਤ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ 1844 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਹਰੇ ਸੰਚ ਦੀ ਜੇਤ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਇੱਕ ਪਰਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਜੁਲਾਈ 2023 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਖ ਦਾ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਅਰਸਾ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਦੂਤ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਾ ਸੀ, 2023 ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮੀਖਾਇਲ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਮੌਤ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨੀਂਹਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਤੁਰੀ ਦੀ ਧੁਨ ਵੱਲ ਕਾਨ ਧਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖਲੋ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਪੰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਚੰਗਾ ਰਾਹ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਰੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ, ਤੁਰੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣੋ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:16, 17.

ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਤੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਫੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਦੇਹਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਤੁਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਵਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਅਵਤਾਰ

ਦੇ ਭੇਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਐਸਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਸਬਤ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਉਹ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਜੋ ਉਸ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਾਲਖੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜੋ 2001 ਤੋਂ ਬਾਈ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕੈਸਰਿਆ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਦੇਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸੁੱਤ ਗਈਆਂ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਜ਼ਰ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਮਿੱਤਰ ਲਾਜ਼ਰ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਜਗਾਵਾਂ। ਤਦ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਉਹ ਸੁੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰੰਤੂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਸਮਝੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ, ਲਾਜ਼ਰ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 11:10-14.

ਇੱਕੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਦਾਨੀਏਲ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾ ਵੇਖਿਆ; ਪਰ ਇਕ ਵੱਡਾ ਕੰਬਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਪਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰਹੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਗਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕਿਆ। ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਤਦ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡੂੰਘੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 10:7-9.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਸਨ। 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਮੌਤ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਦੀ ਠਹਿਰਾਅ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਚਲਾਹਟ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ। ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤ-ਕਾਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ ਸੈਨਿਕ ਦਲ ਵਜੋਂ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਜੇ ਦੂਤ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਉਤਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਦੂਤ ਹਰ ਵੇਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਤਰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਏ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਛਾਣਣ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਕਿ ਉਹ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਤਦੋਂ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੂਤ, ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਭੇਜੇ ਗਏ।

“ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਵੇਖੀ। ਇਸ ਜੋਤ ਦੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਸੁਰਜ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜੋ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੁਲ੍ਹਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!’”

“ਇਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਹਿੰਮਤ ਹਾਰ ਚੁੱਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰੀਤਭਾਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਜਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਬਾਧਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੁਲ੍ਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!’ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ

ਚੁਸਤਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੰਮਤਹੀਣ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਨ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!'"

"ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਗਈ, ਇਤਨਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋ ਗਏ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੋਲੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜੀਵੰਤ ਗਵਾਹੀ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਾਰਜ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੀਵੰਤ ਅਨੁਭਵ ਖੋਜਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।" Early Writings, 238.

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਗਮਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧਿਆਨਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਹੈ, ਮੂਰਖਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਨੋ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਜ਼ਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜੋ 12 ਅਗਸਤ ਤੋਂ 17 ਅਗਸਤ, 1844 ਤੱਕ ਸੀ, ਤਦ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ।

ਇੱਕ "ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਿੰਦੂ" ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ "ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਇੱਕ ਅਵਧੀ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ, 2023 ਤੋਂ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਭਿੰਨ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ "ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ" ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਸ਼ੀਟਰ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਤਦ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ "ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ" ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ "ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੁਕਾਰ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿਘਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਰੂਕ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।"

ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੁਨੇਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਖ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਾਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਲੇਖ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੁਣੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵਿਖਾਏ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਅਵਸ਼ਜ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ, ਸਾਕਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 1:1-3.

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਹ ਜੋਤ, ਜਿਵੇਂ ਲੇਖਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

“ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ — ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀ ਸੂਝ ਲਈ ਜਗਾਏ ਨਾ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਤ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ, ਤਦ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਚਾਹਿਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਖ਼ਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਆਮ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਣਗੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲੀਆਂ ਜਾਣ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਜਿਹੇ ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਮ ਫੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਮੀ ਉਹਨਾਂ ਸਧਾਰਣ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇਗਾ।”

Testimonies to Ministers, 300.

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਤੇਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਤੱਕ ਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ 200 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 63 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਤੀ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰਤੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਉਸ ਭਾਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇਕ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਖ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਨਮੁਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਜ਼ੇਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਨਾ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੁੱਧ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸੁੱਧ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ।” ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10, 11.

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਪਾ ਦਿਆਂਗਾ—ਨਾ ਰੋਟੀ ਦਾ ਕਾਲ, ਨਾ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤ੍ਰਿਕ, ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕਾਲ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤਕ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਬ ਤਕ ਭਟਕਣਗੇ; ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੌੜਦੇ ਫਿਰਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭਣਗੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਪੁਰਖ ਤ੍ਰਿਕ ਕਰਕੇ ਮੂਰਛਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਸਮਾਰੀਆ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸੋਹ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਦਾਨ, ਤੇਰਾ ਦੇਵਤਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਬੇਰਸ਼ੇਬਾ ਦੀ ਰੀਤ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਾ ਉੱਠਣਗੇ। ਆਮੋਸ 8:11-14.